

De filosofen van de straat, vierhonderd vijftig jaar marktzangers in Vlaanderen

“Er is waarschijnlijk geen land in Europa waar de straatzangers meer en langer actief waren dan in Vlaanderen. Op markten en kermissen, bedevaarten en andere gelegenheden waar het volk samenstroomde, waren ze eeuwenlang niet weg te denken. Ze zijn echter nog geen halve eeuw verdwenen en weinigen kennen nog het doen en laten van de animators.

Hoe kon het zover komen dat een eeuwenoude traditie zo vlug een vergeten traditie is geworden?

Een belangrijke, zonet de belangrijkste reden daarvoor is ongetwijfeld de herkomst van de liedzangers. Op enkele uitzonderingen na kwamen ze allemaal uit de laagste sociale klasse. Tot zelfs na 1900 waren de meesten onder hen nog analfabeten en ze zongen ook bijna uitsluitend voor de werkende klasse zoals dat heet. “De betere lagen van de bevolking” of zij die zich daartoe promoveerden, ervoeren die zangers als “krapuul” dat zeker niet verdiende dat hun liedjes voor het nageslacht bewaard bleven. Want zo werden de straatzangers genoemd door diegenen die zichzelf een stront beter achtten. Maar de zangers hadden niet eens de geldelijke middelen en de geleerdheid om krapuul te kunnen zijn.

Ook dat is een misvatting die zelfs nu nog welig tiert in Vlaanderen: krapuul en uitschot worden altijd gezocht in de laagste sociale middens, terwijl de witte boord criminaliteit er als een vorm van “standing” wordt gezien.”

(Roger Hessel in zijn prachtig boek “De filosofen van de straat, vierhonderd vijftig jaar marktzangers in Vlaanderen”, uitgegeven door [MuziekMozaiek](#), 2004 , ISBN 9080860115, pag. 7)